แพทยสภา
The Medical Council
ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง นนทบุรี 11000
7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.
Tel: ประชาสัมพันธ์ 02-590-1886 ฝึกอบรม 02-590-1880 นโยบาย 02-590-1887 ทะเบียน 02-590-1884 บริหาร 02-590-1888
จริยธรรม 02-590-1881, 02-589-7700, 02-589-8800 Fax: 02-591-8614-5 Website: www.tmc.or.th E-Mail: tmc@tmc.or.th

ประกาศแพทยสภา

ที่ 73 /2561

เรื่อง หลักเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์ (สำหรับสถาบันเปิดดำเนินการใหม่)

ตามที่แพทยสภามีการปรับปรุงเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการและปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานสากลสำหรับแพทยศาสตรศึกษา (World Federation for Medical Education, Basic Medical Education WFME Global Standards for Quality Improvement, The 2015 Revision) โดยได้ทำการบูรณาการเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตฯ แพทยสภา และมาตรฐานสากลสำหรับแพทยศาสตรศึกษา (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) ไว้ด้วยกันเมื่อปี 2560 เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณารับรองหลักสูตรและสถาบันที่จะเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณารับรองหลักสูตรและสถาบันผลิตแพทย์ตามหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2547 หมวด 1 หลักสูตร ข้อ 4 และหมวด 2 การรับรองสถาบัน ข้อ 7 นั้น

บัดนี้ เนื่องจากสภาพการณ์ต่างๆ ของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไป จำนวนสถาบันเตรียมผลิตแพทย์เพิ่มขึ้น และเพื่อให้ทันกับการพัฒนาระบบบริการสุขภาพและความต้องการของสังคม อีกทั้งเป็นไปตามมาตรฐานสากลของการศึกษา กรรมการแพทยสภาได้พิจารณาเห็นว่าเห็นสมควรให้มีเกณฑ์สำหรับการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตฯ เป็นการเฉพาะอีกเกณฑ์หนึ่ง โดยมีเป้าหมายให้มีกรอบของการเปิดดำเนินการสำหรับสถาบันหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตที่เปิดดำเนินการใหม่เป็นไปอย่างเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และสอดคล้องกับสถานะของสถาบันที่จะเปิดดำเนินการใหม่มากยิ่งขึ้น

หลักเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์

มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ต้องมีคุณสมบัติ เป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรองก่อนเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการให้แพทยสภารับรองหลักสูตรและสถาบันผลิตแพทย์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมและต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษา/ดำเนินการตามองค์ประกอบตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) พ.ศ. 2561 ครบถ้วนตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. พันธกิจและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
3. การประเมินผลนิสิตนักศึกษา
4. นิสิตนักศึกษา

5. บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์
6. ทรัพยากรด้านการศึกษา
7. การประเมินหลักสูตร
8. การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ
9. การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบายประกอบ

หลักเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์ กำหนดคุณสมบัติของสถาบันผลิตแพทย์ที่จะขอเปิดดำเนินการหลักสูตรฯ ออกเป็น 2 ส่วนคือ คุณสมบัติทั่วไป และคุณสมบัติเฉพาะ พร้อมรายละเอียดในภาคผนวก 1 และภาคผนวก 2

คุณสมบัติทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง และมีการจัดการศึกษาระดับปริญญาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมทั้งมีบรรยากาศทางวิชาการในลักษณะสังคมนักวิชาการ เพื่อเสริมสร้างคุณสมบัติในการใฝ่รู้ให้แก่นิสิตนักศึกษา

2. มีคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะในมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัย/คณะที่รับผิดชอบดำเนินการต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัวที่อาจขัดขวางการบริหารงานและการพัฒนาสถาบัน

3. หากเป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะต้องไม่แสวงหากำไร โดยให้จัดตั้งมูลนิธิหรือกองทุนที่มีทุนสำรองเพียงพอในการดำเนินการระยะยาวและให้มีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและแพทยสภาเป็นกรรมการของมูลนิธิหรือกองทุนโดยตำแหน่ง

4. มีระบบบริหารงานที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาให้บรรลุตามปณิธาน ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป การบริหารการศึกษา เป็นต้น ระบบบริหารงานดังกล่าวให้ทำเป็นระเบียบของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา และประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทั่วกัน

5. ในระยะเริ่มแรก (ประมาณ 7 ปี) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ต้องทำข้อตกลง เป็นลายลักษณ์อักษรกับมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์ดำเนินการเปิดหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตมาแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ปี ให้ช่วยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา/ช่วยเหลือ หรือเป็นสถาบันพี่เลี้ยง โดยควรพิจารณาความสะดวกและเป็นไปได้ ที่จะให้สถาบันพี่เลี้ยง มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ สถาบันพี่เลี้ยงไม่ควรรับเป็นที่ปรึกษา/ช่วยเหลือสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดดำเนินการใหม่เกินกว่า 2 สถาบันในเวลาเดียวกัน

6. ก่อนเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการดังนี้

6.1 แสดงเหตุผลในการผลิตแพทย์เพิ่มทั้งปริมาณและคุณภาพ

6.2 แสดงว่าแพทย์ที่ผลิตมาจะอยู่ในภาคส่วนใดของระบบสุขภาพ (สถาบันควรแสดงความจำเป็น หรือขาดแคลนของแต่ละภาคส่วนที่อ้างถึง) ทั้งนี้อาจพิจารณาตามบริบทของพื้นที่

6.3 แสดงความพร้อมในการจัดการศึกษาและทรัพยากรต่าง ๆ โดยเฉพาะอาจารย์ สื่อการศึกษาและอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งเงินงบประมาณ ครบถ้วนทุกหัวข้อตามที่กำหนด

6.4 แสดงแผนดำเนินงานตลอดระยะเวลาของหลักสูตรรวมทั้งแผนติดตามบัณฑิตที่มีความชัดเจนและเป็นไปได้

6.5 แสดงแผนปฏิบัติการและแสดงความพร้อมก่อนเริ่มการศึกษาของแต่ละชั้นปีอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา

6.6 ให้แพทยสภารับรองหลักสูตรเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม

คุณสมบัติเฉพาะของสถาบันผลิตแพทย์ (รายละเอียดในภาคผนวก 1)

1. พันธกิจ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

สถาบันผลิตแพทย์ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเผยแพร่พันธกิจให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบ พันธกิจต้องระบุจุดมุ่งหมายและกลยุทธ์ทางการศึกษาที่จะผลิตแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา มีพื้นฐานเหมาะสมที่สามารถจะปฏิบัติงานในวิชาชีพทางการแพทย์ด้านต่าง ๆ และมีความพร้อมที่จะศึกษาในระดับหลังปริญญา พันธกิจของสถาบันต้องครอบคลุมความต้องการที่จำเป็นด้านสุขภาพของชุมชน ระบบสุขภาพและด้านอื่น ๆ ที่สถาบันจะพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สถาบันต้องมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย และนำไปปฏิบัติ

2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

สถาบันผลิตแพทย์ที่จะขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะต้องจัดทำหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตดังนี้

- วัตถุประสงค์ของการศึกษาของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
- หลักสูตรต้องกำหนดรูปแบบและโครงสร้าง วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมนิสิตนักศึกษาให้มีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ เวชจริยศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกและทักษะทางคลินิก นอกจากนี้ยังต้องแสดงความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเวชปฏิบัติและภาคสุขภาพ โดยให้การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตร์ มคอ.1

3. การประเมินผลนิสิตนักศึกษา

สถาบันต้องจัดให้มีการวัดและประเมินผลนิสิตนักศึกษาด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามหลักการการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์และรูปแบบการสอน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ทักษะและเจตคติ วิธีการ และผลการประเมินปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก รวมทั้งมีระบบอุทธรณ์ผลการประเมิน ทั้งนี้จะต้องให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

4. นิสิตนักศึกษา

สถาบันต้องกำหนดนโยบายรับเข้าและการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาที่ชัดเจน สุจริต โปร่งใส ยุติธรรม สอดคล้องกับเกณฑ์ของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวนนิสิตนักศึกษาตามศักยภาพ ระบบการสนับสนุนและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา และนโยบายในเรื่องการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาในการบริหารหลักสูตร

5. บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์

สถาบันต้องกำหนดนโยบายดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กำหนดภารกิจและการพัฒนาคณาจารย์ให้มีความสมดุลของสมรรถภาพในด้านการสอน การวิจัย และการบริการ จำนวนและคุณวุฒิอาจารย์ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตร์ และภาคผนวก 2

6. ทรัพยากรทางการศึกษา

สถาบันที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตร์ จะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพและเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างเพียงพอ เพื่อทำให้เชื่อมั่นได้ว่าสามารถดำเนินการได้ตามหลักสูตร ต้องจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้มีความปลอดภัย จัดเตรียมอาคารสถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ ให้พร้อมและเพียงพอสำหรับการจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จัดเตรียมหอพัก สวัสดิการ สโมสรนิสิตนักศึกษา สถานที่สำหรับกีฬาและนันทนาการให้เหมาะสมกับจำนวนนิสิตนักศึกษา โดยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554

สำหรับทรัพยากรเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิก อาจจัดการเรียนการสอนโดยสถาบันผลิตแพทย์เองตลอดหลักสูตร หรืออาจจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันร่วมผลิตก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในภาคผนวก 2

สถาบันผลิตแพทย์ต้องใช้การวิจัยและความเชี่ยวชาญทางการแพทย์เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน ต้องมีช่องทางเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาได้เมื่อจำเป็น ต้องกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติด้านความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และการถ่ายโอนหน่วยกิตการศึกษา

7. การประเมินหลักสูตร

สถาบันต้องมีระบบและกลไกการกำกับดูแลกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร โดยคำนึงถึงหลักสูตรและองค์ประกอบหลัก ความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษาและปัญหาอุปสรรคซึ่งนำไปสู่การวางแผนแก้ไขและพัฒนา

8. การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ

สถาบันต้องกำหนดโครงสร้างและหน้าที่ของการบังคับบัญชารวมทั้งแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงที่มีภายในมหาวิทยาลัย มีการกำหนดบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารการศึกษา แต่ละระดับในการบริหารหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน ระบุสายงานของความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนในการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งงบประมาณแสดงแผนการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนและเป็นไปได้ มีบุคลากรด้านการบริหารงานและด้านวิชาชีพ ที่เหมาะสม ต้องมีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์กับภาคสุขภาพ และภาคอื่นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

9. การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สถาบันต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ เพื่อการทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กำหนดระบบและกลไกในการประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน ตลอดจนพิจารณานำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence, EdPEx) มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพองค์กร

อนึ่ง เมื่อสถาบันผลิตแพทย์บรรลุข้อมาตรฐานพื้นฐานแล้ว ควรมีกระบวนการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุตามข้อมาตรฐานสำหรับการพัฒนาคุณภาพ (Standards for Quality Development) และตามเกณฑ์ที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศของสถาบัน

กระบวนการตรวจประเมินและรับรองสถาบันผลิตแพทย์และสถาบันร่วมผลิต ให้เป็นไปตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ให้มอบหมายกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยโดยสถาบันรับรองมาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการประเมินคุณภาพตลอดจนติดตามประเมินการบริหารจัดการ หรือการปรับปรุงพัฒนาตามข้อเสนอแนะ ในเวลาที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2561

(ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ประสิทธิ์ วัฒนาภา)
นายกแพทยสภา

ภาคผนวก 1
เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาในการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และรับรองสถาบันผลิตแพทย์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต)

เกณฑ์มาตรฐานการศึกษา ในการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์ สำหรับสถาบันที่จะขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตเป็นครั้งแรก พัฒนาขึ้นมาจากเกณฑ์ TMC.WFME.BME Standards. 2017 โดยผ่านการพิจารณาทบทวนของผู้ทรงคุณวุฒิจากแพทยสภา กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยและโรงเรียนแพทย์ต่าง ๆ และนิสิตนักศึกษาแพทย์

เกณฑ์นี้ แบ่งออกเป็น 9 องค์ประกอบ โดยทั้งหมดมี 32 องค์ประกอบย่อย

องค์ประกอบ คือส่วนประกอบกว้างๆ ของโครงสร้าง กระบวนการ และผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาแพทยศาสตร์อันได้แก่

1. พันธกิจและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
3. การประเมินผลนิสิตนักศึกษา
4. นิสิตนักศึกษา
5. บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์
6. ทรัพยากรทางการศึกษา
7. การประเมินหลักสูตร
8. การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ
9. การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบย่อย คือแง่มุมที่จำเพาะภายในองค์ประกอบหลัก ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของการดำเนินการ

ข้อมาตรฐาน ถูกกำหนดไว้โดยหมายเลขในแต่ละองค์ประกอบย่อย โดยการบรรลุผลจะแบ่งเป็นสองระดับ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน (ใช้อักษร ม นำหน้าหมายเลขข้อ) หมายถึงข้อมาตรฐานที่ต้องบรรลุโดยทุกสถาบันผลิตแพทย์และต้องแสดงให้เห็นในระหว่างการตรวจประเมิน

*ข้อมาตรฐานพื้นฐานจะใช้คำว่า**"ต้อง"***

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ (ใช้อักษร พ นำหน้าหมายเลขข้อ) ข้อมาตรฐานเหล่านี้จะสอดคล้องกับฉันทามติจากนานาประเทศว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสถาบันผลิตแพทย์และแพทยศาสตรศึกษาขั้นพื้นฐาน การบรรลุผลหรือความคิดริเริ่มในการที่จะบรรลุผลนั้นควรจะได้รับการบันทึกเอาไว้โดยสถาบันผลิตแพทย์ การจะบรรลุข้อมาตรฐานเหล่านี้นั้นจะแตกต่างไปตามช่วงของการพัฒนาทรัพยากร และนโยบายการศึกษาของสถาบันผลิตแพทย์แต่ละแห่ง แม้กระทั่งสถาบันที่พัฒนามากที่สุดอาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามข้อมาตรฐานเหล่านี้ได้ทั้งหมด

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ จะใช้คำว่า ***"ควร"***
ในเกณฑ์นี้ "สถาบัน" หมายถึง "สถาบันผลิตแพทย์"

ในเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดดำเนินการใหม่ พ.ศ. 2561 นี้ มีข้อมาตรฐานทั้งหมด 130 ข้อ โดยเป็นข้อมาตรฐานพื้นฐาน 99 ข้อ และข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ 31 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1: พันธกิจ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 1.1 พันธกิจ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 1.1.1 กำหนดพันธกิจ

ม 1.1.2 เผยแพร่พันธกิจให้รู้ทั่วกันในเขตชุมชนและภาคสุขภาพที่สถาบันรับผิดชอบ

พันธกิจของสถาบัน ต้องระบุจุดมุ่งหมายและกลยุทธ์ทางการศึกษาที่จะผลิตแพทย์ดังนี้

ม 1.1.3 มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา

ม 1.1.4 มีพื้นฐานเหมาะสมที่สามารถจะปฏิบัติงานในวิชาชีพทางการแพทย์ด้านต่าง ๆ (เช่น แพทย์ นักวิจัย นักบริหาร อาจารย์ ผู้นำชุมชนและสังคมด้านสุขภาพ)

ม 1.1.5 มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานเป็นแพทย์ในภาคสุขภาพต่าง ๆ (เช่น ภาครัฐ เอกชน ระหว่างประเทศ)

ม 1.1.6 มีความพร้อมที่จะศึกษาในระดับหลังปริญญา

ม 1.1.7 มุ่งมั่นที่จะมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สถาบันต้อง

ม 1.1.8 พิจารณาว่าพันธกิจของสถาบันครอบคลุมความต้องการที่จำเป็นด้านสุขภาพของชุมชน ระบบสุขภาพ และด้านอื่นๆ ที่สถาบันจะพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้เชื่อมั่นได้ว่าพันธกิจครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

พ 1.1.1 การพัฒนาทักษะด้านการวิจัยทางการแพทย์

พ 1.1.2 ความตระหนักถึงสุขภาพของประชาชนในบริบทโลกไร้พรมแดน รวมถึงผลของความไม่เท่าเทียมและความไม่เป็นธรรมที่ส่งผลต่อสุขภาพ (เช่น โรคระบาด อาวุธชีวภาพ หรือภัยพิบัติที่ส่งผลต่อสุขภาพ)

องค์ประกอบย่อยที่ 1.2 ความเป็นอิสระและการมีเสรีภาพทางวิชาการของสถาบัน

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายโดยให้คณาจารย์/บุคลากรด้านวิชาการ* และการบริหารจัดการ รับผิดชอบด้าน (*บุคลากรด้านวิชาการครอบคลุมถึงอาจารย์ และบุคลากรที่มีบทบาทในการศึกษา)

ม 1.2.1 การออกแบบหลักสูตร

ม 1.2.2 การใช้ทรัพยากรที่ได้รับการจัดสรรในการดำเนินการหลักสูตรตามความจำเป็น/เหมาะสม

องค์ประกอบย่อยที่ 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ ให้ครอบคลุมประเด็น ต่อไปนี้

ม 1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา

ม 1.3.2 ความรู้และทักษะพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพทางการแพทย์ด้านต่าง ๆ (เช่น แพทย์นักวิจัย นักบริหาร อาจารย์ ผู้นำชุมชนและสังคมด้านสุขภาพ)

ม 1.3.3 บทบาทของบัณฑิตแพทย์ในภาคสุขภาพ

ม 1.3.4 การศึกษาหรือฝึกอบรมระดับหลังปริญญา

ม 1.3.5 ความมุ่งมั่นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ม 1.3.6 ความจำเป็นด้านสุขภาพของชุมชน และระบบบริบาลสุขภาพ ตลอดจนความรับผิดชอบอื่น ๆ ต่อสังคม

สถาบันต้อง
ม 1.3.7 กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความประพฤติที่เหมาะสมต่อเพื่อน บุคลากรของสถาบัน บุคลากรทางการแพทย์อื่นรวมถึงผู้ป่วยและญาติ

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 1.3.1 ระบุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาในการทำงานวิจัยทางการแพทย์
พ 1.3.2 ระบุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ที่สัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพของประชาชนในบริบทโลกไร้พรมแดน

องค์ประกอบย่อยที่ 1.4 การมีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจของสถาบัน
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 1.4.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ามีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก* มีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์)
(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอย่างน้อยต้องประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารสถาบัน คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ ผู้แทนบุคลากร)

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 1.4.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการกำหนดพันธกิจ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์) ได้นำข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ*มาพิจารณาด้วย
(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย ผู้แทนคณาจารย์และบุคลากรสายบริหาร ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนชุมชน ผู้แทนสมาคมหรือองค์กรวิชาชีพ นักการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย)

องค์ประกอบที่ 2: หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
องค์ประกอบย่อยที่ 2.1 รูปแบบหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอน
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 2.1.1 กำหนดรูปแบบของหลักสูตรในภาพรวม
ม 2.1.2 แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอน สามารถกระตุ้น เตรียม ส่งเสริม ให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

ม 2.1.3 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าหลักสูตรมีการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความเสมอภาค (โดยไม่คำนึงถึง เพศ เชื้อชาติ ศาสนา เพศสภาพ เศรษฐกิจสังคมและข้อจำกัดทางกาย)

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 2.1.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าหลักสูตรสามารถเตรียมนิสิตนักศึกษาให้มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบย่อยที่ 2.2 วิธีการทางวิทยาศาสตร์

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร ที่ครอบคลุมเนื้อหาต่อไปนี้

ม 2.2.1 หลักการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งรวมทั้งการวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ม 2.2.2 วิธีวิจัยทางการแพทย์

ม 2.2.3 เวชศาสตร์เชิงประจักษ์

สำหรับเกณฑ์ ม 2.2.1 – ม 2.2.3 ให้ดูคำอธิบายดังนี้ "This training would be a compulsory part of the curriculum and would include that medical students conduct or participate in minor research projects."

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 2.2.1 จัดหลักสูตรให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยต้นฉบับหรืองานวิจัยเชิงลึก

องค์ประกอบย่อยที่ 2.3 วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ในหลักสูตร สถาบันต้องระบุให้เห็นและสอดแทรกองค์ประกอบและความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เหล่านี้

ม 2.3.1 วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานที่จะทำให้เข้าใจ และนำไปประยุกต์ใช้กับความรู้ทางคลินิก

ม 2.3.2 แนวคิดและวิธีการที่จำเป็นที่จะแสวงหา และประยุกต์ใช้ความรู้ทางคลินิก

องค์ประกอบย่อยที่ 2.4 พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และเวชจริยศาสตร์

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ในหลักสูตร สถาบันต้องระบุให้เห็นและมีการสอดแทรกเนื้อหาในด้านต่อไปนี้

ม 2.4.1 พฤติกรรมศาสตร์

ม 2.4.2 สังคมศาสตร์

ม 2.4.3 เวชจริยศาสตร์

ม 2.4.4 นิติเวชศาสตร์* (*ครอบคลุมกฎหมายทางการแพทย์)

องค์ประกอบย่อยที่ 2.5 วิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกและทักษะทางคลินิก

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ในหลักสูตร สถาบันต้องระบุให้เห็นและมีการสอดแทรกเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกให้เป็นไปตามบริบทของประเทศเพื่อทำให้เชื่อมั่นได้ว่านิสิตนักศึกษา

ม 2.5.1 มีความรู้และทักษะทางคลินิกและวิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับประกอบวิชาชีพในอนาคต
ม 2.5.2 มีการฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยในบริบททางคลินิกที่สอดคล้องกับหลักสูตร ด้วยสัดส่วนเวลาที่เหมาะสม (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของหมวดวิชาเฉพาะทางการแพทย์)
ม 2.5.3 มีประสบการณ์ในด้านการสร้างเสริมสุขภาพและเวชศาสตร์ป้องกัน

สถาบันต้อง
ม 2.5.4 ระบุระยะเวลาที่ชัดเจนในการเรียนการสอนสาขาหลักทางคลินิก (เป็นไปตามบริบทของประเทศ)
ม 2.5.5 จัดการเรียนการสอนทางคลินิกที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วย

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 2.5.1 จัดให้นิสิตนักศึกษาทุกคนได้ดูแล/ฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยตั้งแต่ช่วงต้นของหลักสูตร และมีส่วนร่วมในการบริบาลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ
พ 2.5.2 จัดโครงสร้างองค์ประกอบต่างๆ ของการฝึกทักษะทางคลินิกให้ตรงตามระยะของการศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 2.6 หลักสูตร: โครงสร้าง องค์ประกอบ และรอบเวลา
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 2.6.1 อธิบายเนื้อหา ขอบเขต ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาและส่วนประกอบอื่นๆ ของหลักสูตร เพื่อทำให้เชื่อมั่นได้ว่ามีการเชื่อมโยงอย่างเหมาะสมระหว่างวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก
ม 2.6.2 จัดให้มีกลุ่มวิชาเฉพาะที่ส่งเสริมศักยภาพตามความสนใจของนิสิตนักศึกษา อย่างน้อย 12 หน่วยกิต (ตาม มคอ.1) และกำหนดสัดส่วนระหว่างรายวิชาหลักและรายวิชาเลือกในหลักสูตรให้สมดุล

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควรจัดหลักสูตรที่
พ 2.6.1 มีการบูรณาการในแนวราบของศาสตร์ สาขาวิชา และรายวิชาที่เกี่ยวข้องกัน
พ 2.6.2 มีการบูรณาการในแนวตั้งของวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกร่วมกับวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน ตลอดจนพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์
พ 2.6.3 อธิบายความเกี่ยวพันของการแพทย์แผนปัจจุบันกับการแพทย์แบบเติมเต็มเช่น การแพทย์แผนไทย การแพทย์แบบตะวันออก การแพทย์ทางเลือก เป็นต้น

องค์ประกอบย่อยที่ 2.7 การบริหารจัดการหลักสูตร
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 2.7.1 มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้นำสถาบัน โดยให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนและดำเนินการหลักสูตร เพื่อทำให้เชื่อมั่นได้ว่าบัณฑิตบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์
ม 2.7.2 มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่มีผู้แทนของอาจารย์

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 2.7.1 มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวางแผนและนำนวัตกรรมการศึกษามาใช้ในหลักสูตร

พ 2.7.2 กำหนดให้มีผู้แทนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ*เป็นกรรมการบริหารหลักสูตร

(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผู้แทนของโรงพยาบาลร่วมผลิต ผู้แทนบัณฑิต ผู้แทนของสหสาขา ผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนชุมชน)

องค์ประกอบย่อยที่ 2.8 ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเวชปฏิบัติและภาคสุขภาพ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 2.8.1 กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรและการฝึกอบรมหรือเวชปฏิบัติภายหลังจากจบการศึกษา

องค์ประกอบที่ 3: การประเมินผลนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 3.1 วิธีการประเมินผล

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 3.1.1 กำหนด ระบุ และเผยแพร่หลักการ วิธีการ และวิธีปฏิบัติ ที่ใช้ในการประเมินผลนิสิตนักศึกษา ซึ่งรวมถึงการกำหนดเกณฑ์สอบผ่าน การตัดเกรด และเงื่อนไขการสอบซ่อม

ม 3.1.2 แสดงแผนการประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

ม 3.1.3 ใช้วิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลที่หลากหลายตรงตามหลักการประเมิน*

(*a combination of validity, reliability, education impact, acceptability and efficiency of the assessment methods and formats)

ม 3.1.4 กำหนดวิธีการประเมินและการตัดสินผลที่ปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน

ม 3.1.5 กำหนดกระบวนการประเมินผลที่มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก

ม 3.1.6 มีระบบอุทธรณ์ผลการประเมิน

องค์ประกอบย่อยที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลและการเรียนรู้

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องใช้หลักการและวิธีการประเมินผลซึ่ง

ม 3.2.1 สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์และรูปแบบการสอนอย่างชัดเจน

ม 3.2.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

ม 3.2.3 จัดให้มีความสมดุลที่เหมาะสมระหว่างการประเมินความก้าวหน้า และการประเมินผลแบบรวบยอด เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้และตัดสินความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4: นิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 4.1 นโยบายรับเข้าและการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง
ม 4.1.1 กำหนดนโยบายรับเข้าตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งจัดทำระเบียบการเกี่ยวกับขั้นตอนการคัดเลือกที่ชัดเจน สุจริต โปร่งใส ยุติธรรม และนำไปปฏิบัติได้
ม 4.1.2 กำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการรับผู้พิการเข้าศึกษา
ม 4.1.3 กำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการโอนย้ายนิสิตนักศึกษาระหว่างหลักสูตรและสถาบัน

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 4.1.1 ระบุความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา และพันธกิจของสถาบัน โปรแกรมการศึกษา และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต
พ 4.1.2 มีระบบอุทธรณ์ผลการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 4.2 นิสิตนักศึกษาที่รับเข้า
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 4.2.1 ระบุจำนวนนิสิตนักศึกษาที่จะรับได้ตามศักยภาพ

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 4.2.1 กำหนดคุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาที่รับเข้า โดยปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ* และกำกับให้เป็นไปตามความต้องการด้านสุขภาพของชุมชนและสังคม
(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย คณะกรรมการกำลังคนด้านสุขภาพแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับ Global aspects of human resources for health ส่วนความต้องการด้านสุขภาพของชุมชนและสังคม เช่น การขาดแคลนและการกระจายที่ไม่เหมาะสมของแพทย์ การจัดตั้งสถาบันผลิตแพทย์ใหม่ และการย้ายที่ของแพทย์)

องค์ประกอบย่อยที่ 4.3 การสนับสนุนและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบัน และ/หรือมหาวิทยาลัยต้อง
ม 4.3.1 มีระบบการให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่นิสิตนักศึกษา
ม 4.3.2 มีบริการที่ให้การสนับสนุน/ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในด้านความต้องการทางสังคม การเงิน และความต้องการส่วนตัว
ม 4.3.3 จัดสรรทรัพยากรเพื่อการสนับสนุน/ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา
ม 4.3.4 มีระบบการรักษาความลับในการให้คำปรึกษาและสนับสนุน/ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 4.4 ผู้แทนนิสิตนักศึกษา
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้องกำหนดนโยบายในเรื่องการมีนิสิตนักศึกษาเป็นตัวแทนและมีส่วนร่วมที่เหมาะสมใน
ม 4.4.1 การกำหนดพันธกิจ

ม 4.4.2 การออกแบบหลักสูตร
ม 4.4.3 การบริหารจัดการหลักสูตร
ม 4.4.4 การประเมินหลักสูตร
ม 4.4.5 การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาและองค์การนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 5: บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์
องค์ประกอบย่อยที่ 5.1 นโยบายการสรรหาและการคัดเลือก
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้องกำหนดนโยบายและดำเนินการในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร ซึ่ง
ม 5.1.1 ระบุประเภทความรับผิดชอบและความสมดุลของบุคลากรในหัวข้อต่อไปนี้
- ความสมดุลของอาจารย์*ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์พื้นฐาน ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกที่ต้องการเพื่อการดำเนินการสอนในหลักสูตรอย่างพอเพียง
- ความสมดุลระหว่างอาจารย์ที่เป็นแพทย์และไม่เป็นแพทย์
- ความสมดุลระหว่างอาจารย์เต็มเวลา อาจารย์ไม่เต็มเวลา และอาจารย์พิเศษ
- ความสมดุลระหว่างอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
(*อาจารย์ รวมถึง อาจารย์ อาจารย์พิเศษที่มีหน้าที่สอนในหลักสูตรเป็นประจำ อาจได้รับการแต่งตั้งหรือไม่ได้รับการแต่งตั้งก็ได้)
ม 5.1.2 คำนึงถึงเกณฑ์คุณสมบัติด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการสอน และด้านคลินิก รวมทั้งให้มีความสมดุลระหว่างการสอน การวิจัย และการบริการ
ม 5.1.3 กำหนดและกำกับความรับผิดชอบในหน้าที่ของอาจารย์ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก

องค์ประกอบย่อยที่ 5.2 ภารกิจและการพัฒนาบุคลากร
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้องกำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับภารกิจและการพัฒนาบุคลากรโดยมีแนวทางดังนี้
ม 5.2.1 มีความสมดุลของสมรรถภาพในด้านการสอน การวิจัย และการบริการ
ม 5.2.2 มีการนำการบริการทางคลินิกและการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน
ม 5.2.3 ให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรทั้งหมดอย่างเพียงพอ
ม 5.2.4 มีการอบรม พัฒนา สนับสนุน และประเมินค่าคณาจารย์ โดยดำเนินการอบรมและพัฒนาคณาจารย์และสายสนับสนุน ก่อนเปิดสอนตามหลักสูตรประมาณ 1-2 ปี

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 5.2.1 คำนึงถึงสัดส่วนของอาจารย์ต่อนิสิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร
พ 5.2.2 กำหนดนโยบายการให้ความดีความชอบแก่บุคลากรและนำไปปฏิบัติ

องค์ประกอบที่ 6: ทรัพยากรทางการศึกษา
องค์ประกอบย่อยที่ 6.1 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.1.1 มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพอย่างเพียงพอสำหรับบุคลากรและนิสิตนักศึกษาเพื่อทำให้เชื่อมั่นได้ว่าสามารถดำเนินการได้ตามหลักสูตร

ม 6.1.2 มีการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยสำหรับบุคลากร นิสิตนักศึกษา ผู้ป่วย และญาติ

องค์ประกอบย่อยที่ 6.2 ทรัพยากรเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิก

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องทำให้เชื่อมั่นได้ว่า มีการจัดทรัพยากรเพื่อให้นิสิตนักศึกษามีประสบการณ์ทางคลินิกอย่างเพียงพอ ซึ่งรวมถึง

ม 6.2.1 จำนวนและประเภทของผู้ป่วย

ม 6.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิก

ม 6.2.3 การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานทางคลินิก

(สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกของสถาบันผลิตแพทย์ พึงรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้เฉพาะหลักสูตรของสถาบันผลิตแพทย์นั้น)

ม 6.2.4 ในกรณีที่สถาบันผลิตแพทย์ต้องจัดการเรียนการสอนทางคลินิก ทั้งหมดหรือบางส่วนในสถาบันร่วมผลิต (ตามภาคผนวก 2) สถาบันผลิตแพทย์ต้องทำข้อตกลงที่ชัดเจน และลงนามโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ในข้อตกลงดังกล่าวสถาบันผลิตแพทย์ต้องสามารถเข้าไปร่วมดูแลการจัดการศึกษาในสถาบันร่วมผลิตอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ

(สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลักของสถาบันร่วมผลิตตามข้อตกลงกับสถาบันผลิตแพทย์ สามารถทำข้อตกลงร่วมกับสถาบันผลิตแพทย์ได้เพียงสถาบันเดียวและรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนนิสิตนักศึกษาได้เฉพาะหลักสูตรของสถาบันผลิตแพทย์นั้น)

องค์ประกอบย่อยที่ 6.3 เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.3.1 กำหนดนโยบายที่คำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้นิสิตนักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากฐานข้อมูลต่างๆ ทั้งนี้ให้อยู่ในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งประเมินผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเหมาะสม

ม 6.3.2 มีแผนการดำเนินการที่ให้นิสิตนักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศผ่านทางเครือข่ายอินเตอร์เน็ตหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อ

พ 6.3.1 การเรียนรู้อย่างอิสระ (ด้วยตนเอง)

พ 6.3.2 การเข้าถึงข้อมูล

พ 6.3.3 การดูแลผู้ป่วย

พ 6.3.4 การทำงานในระบบบริการสุขภาพ

องค์ประกอบย่อยที่ 6.4 การวิจัยและความเชี่ยวชาญทางการแพทย์

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.4.1 ใช้การวิจัยและความเชี่ยวชาญทางการแพทย์เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน

ม 6.4.2 กำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยทางการแพทย์และการศึกษา และนำไปปฏิบัติ

ม 6.4.3 ระบุทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการวิจัยและทิศทางการวิจัยที่สถาบันให้ความสำคัญ

องค์ประกอบย่อยที่ 6.5 ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.5.1 มีช่องทางเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาได้เมื่อจำเป็น

สถาบันต้องกำหนดนโยบายในการใช้ประโยชน์จากผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและนำไปปฏิบัติ

ม 6.5.2 ในการพัฒนาหลักสูตร

ม 6.5.3 ในการพัฒนาวิธีการสอนและวิธีการประเมินผล

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 6.5.1 แสดงหลักฐานว่ามีการใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาภายในหรือภายนอกสถาบัน ในการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

พ 6.5.2 ให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เชี่ยวชาญการประเมินด้านการศึกษาและการวิจัยด้านแพทยศาสตรศึกษา โดยอาจจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านแพทยศาสตรศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 6.6 การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติ ในด้าน

ม 6.6.1 ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิตนักศึกษา

ม 6.6.2 การถ่ายโอนหน่วยกิตการศึกษา

องค์ประกอบที่ 7: การประเมินหลักสูตร

องค์ประกอบย่อยที่ 7.1 กลไกในการติดตามและประเมินหลักสูตร

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 7.1.1 มีระบบและกลไกการกำกับดูแลกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรอยู่เป็นประจำ

สถาบันต้องสร้างและใช้กลไกในการประเมินที่

ม 7.1.2 คำนึงถึงหลักสูตรและองค์ประกอบหลัก*
(*องค์ประกอบหลักได้แก่ โครงสร้าง เนื้อหาวิชา ระยะเวลาศึกษา ของรายวิชาครอบคลุมถึงรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก)
ม 7.1.3 คำนึงถึงความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา
ม 7.1.4 ระบุและคำนึงถึงปัญหาอุปสรรคซึ่งนำไปสู่การวางแผนแก้ไขและพัฒนา

องค์ประกอบที่ 8: การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ
องค์ประกอบย่อยที่ 8.1 การบังคับบัญชา
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 8.1.1 กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ของการบังคับบัญชารวมทั้งแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงที่มีภายในมหาวิทยาลัย

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
ในโครงสร้างของการบังคับบัญชา สถาบันควรกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้แทนจาก
พ 8.1.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก
พ 8.1.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

องค์ประกอบย่อยที่ 8.2 ผู้บริหารด้านการศึกษา
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
ม 8.2.1 สถาบันต้องอธิบายบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารการศึกษา แต่ละระดับ ในการบริหารหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน

องค์ประกอบย่อยที่ 8.3 งบประมาณทางการศึกษาและการจัดสรรทรัพยากร
ข้อมาตรฐานพื้นฐาน
สถาบันต้อง
ม 8.3.1 ระบุสายงานของความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนในการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งงบประมาณ
ม 8.3.2 แสดงให้เห็นว่ามีแหล่งงบประมาณชัดเจนและเพียงพอสำหรับการดำเนินการการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการพัฒนาอาจารย์ทางการศึกษา และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด
ม 8.3.3 แสดงแผนการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนและเป็นไปได้

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันควร
พ 8.3.1 มีอิสระในการจัดการทรัพยากร รวมทั้งการให้ค่าตอบแทนผู้สอนด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อที่จะให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ของสถาบัน
พ 8.3.2 พิจารณากระจายทรัพยากรเพื่อการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และความต้องการที่จำเป็นด้านสุขภาพของสังคมด้วย

องค์ประกอบย่อยที่ 8.4 บุคลากรด้านการบริหารงานและการบริหารจัดการ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องมีบุคลากรด้านการบริหารงานและด้านวิชาชีพ ที่เหมาะสมสำหรับ

ม 8.4.1 สนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ม 8.4.2 การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

พ 8.4.1 สถาบันควรกำหนดการประกันคุณภาพภายในของการบริหารจัดการ

องค์ประกอบย่อยที่ 8.5 ปฏิสัมพันธ์กับภาคสุขภาพ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ม 8.5.1 สถาบันต้องมีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ร่วมกับภาคสุขภาพ และภาคอื่นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

พ 8.5.1 สถาบันควรสร้างความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับองค์การ/หน่วยงานในภาคสุขภาพ (เช่น สวรส. สสส. วช.)

องค์ประกอบที่ 9 : การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ในฐานะที่สถาบันมีความเป็นพลวัตและมีความรับผิดชอบต่อสังคม สถาบันต้อง

ม 9.0.1 จัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ เพื่อการทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ม 9.0.2 กำหนดระบบและกลไกในการประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน โดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence, EdPex)

ภาคผนวก 2 (อภิธานศัพท์)
เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาในการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และรับรองสถาบันผลิตแพทย์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต)

คณาจารย์

อาจารย์ประจำ

ให้ใช้อัตราส่วน อาจารย์ : นิสิตนักศึกษา = 1:4 เป็นเกณฑ์เฉลี่ยสำหรับจำนวนอาจารย์และนิสิตนักศึกษาทุกชั้นปีตลอดหลักสูตร สำหรับการเรียนการสอนบางส่วนของหลักสูตรหรือบางรายวิชา ซึ่งต้องการการสอนและการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด จะต้องจัดให้มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนในส่วนนั้นๆ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

มีอย่างน้อย 5 คน มีคุณวุฒิตามเกณฑ์สกอ. และ อาจมาจากสถาบันร่วมผลิตได้ไม่เกิน 2 คน (ถ้ามี)

อาจารย์ประจำหลักสูตร

มีมากกว่าหรือเท่ากับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และควรเป็นอาจารย์จากสถาบันหลักและอาจารย์จากสถาบันร่วมผลิต (กรณีที่มีสถาบันร่วมผลิต)

อาจารย์ประจำรายวิชา รายวิชาละ 2 คนและเพียง 1 รายวิชา ณ เวลาหนึ่งๆ

ภาระงานของอาจารย์

อาจารย์ 1 คนไม่ควรมีชั่วโมงสอนเกิน 10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา ในระบบทวิภาค (150 ชั่วโมงสำหรับการสอนภาคทฤษฎี หรือ 300 ชั่วโมงสำหรับการสอนภาคปฏิบัติ โดยหมายถึงทุกรายวิชาที่อาจารย์ท่านนั้นๆ รับผิดชอบสอน) ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์มีเวลาในการออกแบบ วางแผน เตรียมการสอนและการประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนและการประเมินผลมีคุณภาพ หากอาจารย์ต้องมีภาระหน้าที่อื่น เช่น งานบริการ งานบริหาร งานวิจัย ฯลฯ จำนวนชั่วโมงสอนต้องลดลง และมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาต้องเพิ่มจำนวนอาจารย์จากเกณฑ์ปกติเพื่อชดเชย

สถาบันผลิตแพทย์

หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สำนักวิชา หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าที่จัดการศึกษาแพทยศาสตร์

สถาบันพี่เลี้ยง

หมายถึงสถาบันผลิตแพทย์ของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีสถาบันผลิตแพทย์เปิดใหม่ ทั้งนี้ข้อตกลงต้องลงนามโดยคู่สัญญาที่มีอำนาจเต็มตามกฎหมาย

สถาบันพี่เลี้ยงมีคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติ

- มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตมาไม่ต่ำกว่า 20 ปี
- รับเป็นสถาบันพี่เลี้ยงได้ไม่เกิน 2 สถาบันในช่วงเวลาเดียวกัน

บทบาทและหน้าที่

- ให้ความเห็นประกอบรายงานความก้าวหน้าก่อนส่งให้แพทยสภาพิจารณาตามรอบเวลา
- ให้คำแนะนำและกำกับดูแลเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดใหม่ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการแก้ปัญหา เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้สถาบันผลิตแพทย์ใหม่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่กำหนด
- การแบ่งปันและกระจายทรัพยากรขึ้นกับดุลพินิจ
- การสิ้นสุดความเป็นสถาบันพี่เลี้ยงเมื่อ สถาบันสถาบันผลิตแพทย์ใหม่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ และมีบัณฑิตรุ่นแรกสำเร็จการศึกษา
- ในกรณีที่สถาบันพี่เลี้ยงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ครบระยะเวลาที่กำหนด ให้รายงานแพทยสภาเพื่อทราบและแก้ไขต่อไป

ผลประโยชน์ที่จะได้รับ สถาบันพี่เลี้ยงจะได้รับความร่วมมือในการส่งนักศึกษาเพื่อไปเพิ่มพูนประสบการณ์/ศึกษาวิชาเลือก ในสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดใหม่ และอาจได้รับความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายงานวิจัยในอนาคต

สถาบันร่วมผลิต

หมายถึงหน่วยงานที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา แต่มีข้อตกลงในการร่วมผลิตบัณฑิตในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่โรงพยาบาลหลัก/สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลัก (teaching hospital) โรงพยาบาลสมทบ/สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกสมทบ (affiliated hospital) และโรงพยาบาลชุมชน/สถานฝึกปฏิบัติงานชุมชน (community hospital)

โรงพยาบาลหลัก หรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลัก หรือ teaching hospital

- เป็นโรงพยาบาลระดับไม่ต่ำกว่าโรงพยาบาลทั่วไปขนาดใหญ่ ขนาด 250-500 เตียง (ระดับ S - Standard level referral hospital) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาหลักทุกสาขา สาขารอง และสาขาย่อยบางสาขา (แบ่งตามขีดความสามารถโรงพยาบาลตามกรอบการจัดระดับขีดความสามารถของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ พ.ศ. 2555)
- เป็นโรงพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (HA) จากสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
- มีพันธกิจด้านการเรียนการสอนที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน โดยจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับคลินิก
- มีกิจกรรมและบรรยากาศทางวิชาการที่เหมาะสมกับการเป็นสถาบันผลิตแพทย์ มีกิจกรรมวิชาการหลากหลาย เช่น journal club, case conference เป็นต้น รวมทั้งมีการวิจัยตามสมควร

- อัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 ต่อจำนวนเตียงผู้ป่วย ต้องไม่ต่ำกว่า 1:5 คิดแยกแต่ละชั้นปี โดยมีผู้ป่วยใหม่ 1-2 รายต่อสัปดาห์ต่อนิสิตนักศึกษา 1 คน และมีอัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 ต่อจำนวนผู้ป่วยนอก ไม่ต่ำกว่า 1:50 ต่อปี
- อัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อจำนวนเตียงผู้ป่วย ต้องไม่ต่ำกว่า 1 : 10 และไม่ควรเกิน 1:15 และ อัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อจำนวนผู้ป่วยนอกไม่ต่ำกว่า 1:5 ต่อสัปดาห์
- มีอัตราการครองเตียงโดยเฉลี่ยต่อปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
- อัตราส่วนอาจารย์แพทย์ : นิสิตนักศึกษาคลินิก ในสาขาวิชาหลัก (อายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์ สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา และกุมารเวชศาสตร์) ต้องไม่ต่ำกว่า 1:2 สำหรับโรงพยาบาลคณะแพทยศาสตร์ และ 1:1 สำหรับโรงพยาบาลที่ไม่ใช่โรงพยาบาลคณะแพทยศาสตร์ ต่อการหมุนเวียนขณะนั้น เฉพาะชั้นปีที่ 4 และปีที่ 5 ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาอาจารย์ได้ตามสัดส่วนดังกล่าว สามารถแสดงภาระงานอาจารย์รายบุคคลประกอบได้
- มีห้องสมุดหรือศูนย์สารสนเทศ ที่สามารถเข้าถึงวารสารทางการแพทย์ และมีตำราที่จำเป็นในทุกสาขาวิชา
- มีที่พักนิสิตนักศึกษา อย่างพอเพียง ภายในหรือใกล้โรงพยาบาล ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงความสะดวกในการเดินทางและความปลอดภัย

ในกรณีที่เป็นสถานพยาบาลเอกชนต้องมีองค์ประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

- ต้องแสดงให้เห็นว่ามีมูลนิธิหรือกองทุนที่มีทุนสำรองเพียงพอในการดำเนินการเพื่อรองรับผู้ป่วย ที่เตรียมไว้สำหรับการเรียนการสอน หรือ เพื่อกิจกรรมอื่น ๆ สำหรับการเรียนการสอน
- ต้องมีพันธกิจที่ระบุชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแพทยศาสตร์
- ต้องมีโครงสร้างการบริหาร และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ
- ต้องมีตัวแทนจากสถาบันผลิตแพทย์ที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหาร หรือกรรมการอำนวยการ หรือกรรมการอื่น ๆ ที่เทียบเท่า ของสถานพยาบาลเอกชนนั้นๆ อย่างน้อย 1 คน
- ต้องเคยได้รับการอนุมัติเป็นโรงพยาบาลสมทบ (affiliated hospital) ในการจัดการศึกษาระดับก่อนปริญญามาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี
- มีบรรยากาศทางวิชาการหรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

โรงพยาบาลสมทบ หรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกสมทบ หรือ affiliated hospital

ในกรณีที่โรงพยาบาลหลักมีจำนวนผู้ป่วยในบางสาขาไม่เพียงพอ อาจจัดให้มีโรงพยาบาลสมทบได้ และใช้เกณฑ์ จำนวนอาจารย์แพทย์ : เตียงผู้ป่วย : นิสิตนักศึกษา เช่นเดียวกับโรงพยาบาลหลัก รวมทั้งมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลในมาตรฐานเดียวกับโรงพยาบาลหลัก และมีการจัดการเรียนการสอน

ในหลักสูตรเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ใน 3 ของการเรียนการสอนในระดับคลินิก ทั้งนี้โรงพยาบาลที่รับเป็นสถาบันสมทบต้องกำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นพันธกิจหนึ่งของสถาบัน

ในกรณีที่เป็นสถานพยาบาลเอกชนต้องมีองค์ประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

- ต้องแสดงให้เห็นว่ามีมูลนิธิหรือกองทุนที่มีทุนสำรองเพียงพอในการดำเนินการเพื่อรองรับผู้ป่วยที่เตรียมไว้สำหรับการเรียนการสอน หรือ เพื่อกิจกรรมอื่นๆ สำหรับการเรียนการสอน
- เป็นโรงพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (HA) จากสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
- ต้องมีพันธกิจที่ระบุชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแพทยศาสตร์
- ต้องมีโครงสร้างการบริหาร และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ
- ต้องเคยได้รับการอนุมัติเป็นสถาบันฝึกอบรมหลัก หรือสถาบันฝึกอบรมสมทบในหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม อย่างน้อย 2 สาขา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี
- มีบรรยากาศทางวิชาการหรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

โรงพยาบาลชุมชน หรือสถานฝึกปฏิบัติงานชุมชน หรือ community hospital

สถาบันต้องจัดเครือข่ายโรงพยาบาลชุมชนไว้เพียงพอให้นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์การปฏิบัติงานในชุมชนในลักษณะ community-based education โรงพยาบาลดังกล่าวควรให้บริการแบบองค์รวม โดยไม่แบ่งการบริการผู้ป่วยเป็นสาขา

การจัดเครือข่ายเพื่อรองรับ community-based education ให้รวมถึงการศึกษาในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพ เช่น โรงเรียน โรงงาน โรงงานกำจัดขยะ สถานีอนามัย หมู่บ้าน ฯลฯ